

[திரு. செங்கை சிவம்]

[1990 ஏப்ரல் 6]

அபிவிருத்திக்காக கூட்டுறவு வங்கியிலே 40 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேலே இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு கழிவு நீர் வசதி, குடிநீர் வசதி மற்றும் ரோடு வசதி போன்றவை செய்து தரப்படவில்லை.

(இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளியேறினர்)

எனவே இத்தொகையை மேற்சொன்ன காரியங்களுக்காக உடனடியாகச் செலவிட அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் தொழில் பேட்டைகளில் அடிக்கடி மின்சாரத் தடை ஏற்படுகிறது. அதையும் நிவர்த்தி செய்து அத்தொழிற்சாலைகள் சிறப்பாக இயங்க வழிவகை செய்யப்படுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த 40 இலட்சம் ரூபாய் நிதி எந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரம் தற்போது என்னிடம் இல்லை. இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று அந்தப் பகுதியில் கழிவு நீர் அகற்றுதல், சீரான மின்சார விநியோகம் செய்தல் போன்றவற்றிற்கு அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசத் தொடங்கியதிலிருந்து அனைத்துச் செய்திகளும் அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்படுகின்றன. முறைப்படி கவன ஈர்ப்பு மட்டுமே பதிவாகும்.

3. தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) வினா நேரம் முடிவுற்ற பின் சில பொதுப் பிரச்சினைகளை எழுப்புவது குறித்த நடைமுறைகள்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் அறையிலே பேசிவிட்டு வந்து, அதை இங்கே எழுப்ப அனுமதி மறுப்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவையிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிளப்புவதையே கூட நீங்கள் அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று சொல்வது எப்படிச் சரியாக இருக்கும்? *

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1990 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வீரையன் அவர்கள் ஒன்றை விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். ஏதாவது ஓர் அமைதியான நிகழ்ச்சி போகிறபோது “order” விரிந்து விலகுவதுதான் “point of order”. இயல்பான நடவடிக்கை “order” அதிலிருந்து ஏதாவது ஒரு “disorder” இந்த அவையிலே ஏற்பட்டுப்போய்விட்டால், அதுதான் “point of order” “point of order” க்கு உள்ள விதிகளைத் தயவுசெய்து மீண்டும் படித்துப் பார்க்கவும். தங்களுடைய கருத்துக்களைத் திணிப்பதற்காக யாரும் “point of order” கேட்க முடியாது. அறையில் பேசி, மறுக்கப்பட்ட பிறகு இந்த அவையில் ஒருவர் கேட்பது, அதிலேயும் குழப்பம் விளைவிப்பது, இதற்கிடையிலே “point of order” என்ற உரிமைகளைக் கையாளுவது, அது முற்றிலும் தவிர்க்கப்படவேண்டும். அதை நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மீண்டும் நீங்கள் “point of order” க்குள்ள பகுதிகளைப் படித்துப் பார்த்து மீண்டும் ஒரு முறை சரி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-20 மணி

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னொன்று. நீங்கள் ஒரு தீர்ப்புச் சொல்கிறபோது, எழுந்து நிற்கின்ற உறுப்பினர்கள், பேசிக்கொண்டு இருந்தாலோ அல்லது எழுந்திருந்தாலோ உட்காரவேண்டும். உங்களுடைய தீர்ப்புக்குப் பின்னாலே மீண்டும் உங்களுடைய அனுமதியின் பேரிலேதான் பேச வேண்டும். இன்னொன்று. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக எழுந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் அந்தப் பிரச்சினைக்கு அனுமதி வழங்காமல் போனபிறகு ஒட்டுமொத்தமாக எழுந்து நின்று கொண்டு ‘பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்’ என்று எழுப்பினால் அதை எப்படி அனுமதிப்பது? அதைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் கொடுத்த தீர்ப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் பிரச்சினை எழுப்பினார்கள். பின்னர் நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், இது தொடர்பாகவோ அல்லது வேறு எது தொடர்பாகவோ எழுப்பினார்கள். எப்படிப்பட்ட கருத்து வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால் பொதுவாக பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்-ஐ கிளப்புவதே கூட அவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிப்பது இல்லை என்ற கருத்து வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை நான் கேட்கிறேன். ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கும்படி தங்களைப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1990 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடந்த 14 மாதங்களாக நீங்கள் இந்த அவையைக் கவனித்து வந்திருப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். எல்லா “Points of order” களுக்கும் அனுமதி அளித்திருக்கிறேன். சில நேரங்களில் சில “Irrelevant” ஆகக்கூட இருக்கும், அவற்றை அனுமதித்து இருக்கிறேன். காரணம் அமைதியான நேரத்தில் எழுப்பப்படுகின்ற எல்லா “Points of order” க்கும் அனுமதி கொடுத்து இருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் அவையில் ஒரு கருத்தைக் கேட்டு அதை நான் மறுத்து, இது அவையில் எழுப்பிக் கேட்பது, இது இந்த தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்திற்குத் தொடர்பற்ற ஒரு செய்தி, இப்போது அது வேறு அவையில் எழுப்புவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொன்ன பிறகும் எப்படியும் தங்கள் கருத்தைத் திணித்தே ஆகவேண்டும் என்று முயற்சி செய்வது அதற்கு விதிகளில் இடம் இல்லாதபோது அப்படி எழுப்பப்படுகின்ற “Points of order” என்பது குறுக்கு வழியில் புகுகின்ற முயற்சி என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். எனவே “Points of order” க்குள்ள எல்லா சட்ட விதிகளையும் நான் நன்றாக ஆராய்ந்தே வைத்திருக்கிறேன். மீண்டும் 14 மாதகால நம்முடைய நடவடிக்கைகளை மீண்டும் படித்துப் பார்க்கவும் அல்லது நினைத்துப் பார்க்கவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்பு

(ஆ) கென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் பிணப் பரிசோதனை செய்யப் போதுமான மருத்துவர்கள் இல்லாமை குறித்து—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஆஸ்கார் சி. நிக்லி அவர்கள் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளார். அவர்கள் மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வுத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டு வருவார்.

THIRU. OSCAR C. NIGLI : Hon. Speaker, Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Public Health to a matter of urgent public importance, namely,

“Inadequate number of doctors in the Madras Medical College for conducting post-mortem and the consequences arising out of it.”

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்னுடி என்பவர் செயலகமாளி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 6]

[டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற
தெய்வசிகாமணி]

அறிக்கை

சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் சுவப் பரிசோதனை செய்வதற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள வசதிகள் ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரி மற்றும் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரிக்கும் 1975ஆம் வருடம் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அரசினர் இராயப்பேட்டை மருத்துவமனையிலும் சுவப் பரிசோதனை செய்வதற்குரிய வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கான கருத்துருவில் கீழ்க்காணும் பதவிகள் உருவாக்க 1990-91ஆம் ஆண்டு பகுதி திட்டம் II-ல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது:—

1. குற்றத் தடய அறிவியல் துறையில் சிறப்புப் பேராசிரியர்.	1
2. அறிவியல் உதவியாளர்	1
3. பிணவறை பணியாளர்	1
4. ஆய்வுக்கூட தொழில் நுட்பப் பணியாளர் தரம்-2.	1
5. உதவியாளர்	1

அவ்விதம் அரசினர் இராயப்பேட்டை மருத்துவமனைக்கும் மேற்படி வசதிகள் உருவாக்கப்பட்டால் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிலுள்ள வேலைப்பளு ஓரளவு குறையும். மேலும் இராயப்பேட்டை மருத்துவமனையில் சுவப்பரிசோதனை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் அண்மையில் அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. சென்னை மருத்துவமனையில் பிணவறை மருத்துவமனையில் மத்தியில் உள்ளது. அது இறந்தவர்களின் சடலங்களை உடனடியாக பரிசோதனைக்கு எடுத்துச் செல்ல வசதியாக உள்ளது. இந்த சவகிடங்கில் விசாரணை செய்வதற்கும் உறவினர்கள் அமர்ந்திருக்கவும் வசதியாக அறைகள் உள்ளன. காவல் துறையில் இருந்து சுவ பரிசோதனை செய்வதற்கு உரிய கடிதம் காலை 9 மணி முதல் பிற்பகல் 3.30 வரை வேலை நாட்களிலும், விடுமுறை நாட்களில் காலை 9.30 மணி முதல் பிற்பகல் 1-00 வரையிலும் பெறப்படுகிறது. அக்கடிதம் கிடைத்தவுடன் அதற்கு ஒரு பதிவு எண் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தடயவியல் மருத்துவ பேராசிரியர் (Professor of Forensic Medicine) சுவப் பரிசோதனைக்கு உடனடியாக ஆணையிடுவார். இப்பிரிவில் கீழ்க்கண்ட மருத்துவர்கள் பணிபுரிகின்றார்கள் :—

இயக்குநர் மற்றும் பேராசிரியர்	1
கூடுதல் பேராசிரியர்	1
உதவி பேராசிரியர்கள்	5

[டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற
தெய்வசிகாமணி]

[1990 ஏப்ரல் 6]

நாள்தோறும் சராசரி 10 சவ பரிசோதனைகள் செய்யப் படுகிறது. ஒரு சவ பரிசோதனை செய்து முடிக்க சுமார் 1 மணி நேரம் ஆகும். சில நேரங்களில் கொலை செய்யப் பட்ட சடலங்களை பரிசோதனை செய்ய அதிக நேரம் தேவைப்படும். சவப் பரிசோதனை செய்யும் போது, பணியாளர்கள் மீது ஏதாவது புகார் அளிக்கப்பட்டால் உடனடியாக கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. சென்னைப் பொது மருத்துவமனையில் உடனடியாக சவப் பரிசோதனை செய்வதற்கும் வருகின்றவர்களின் தேவைகளை உடனடியாக கவனிக்கவும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் பொது மருத்துவமனையை பொறுத்த அளவில் ஏதேனும் வேண்டத் தகாத சம்பவங்கள் நடைபெறா வண்ணம் தனிக் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

THIRU OSCAR C. NIGLI : Sir, I wish to bring to the kind attention of the Hon. Minister that 15 doctors are required for conducting post-mortem in the concerned Department of the Madras Medical College Hospital. But, currently, only six doctors have been employed whereby a lot of hardship is caused. Moreover, the post-mortem is conducted only up to 6 o'clock in the evening. As a result of shortage of doctors and also shortage working hours, the general public, especially the poor people are put to hardship. Therefore, will the Hon. Minister please increase the present number of doctors and staff and also extend the working hours?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சென்னை பொது மருத்துவ மனையில் இப்போது பிணப் பரிசோதனைக் கூடத்தில் இயக்குநர் மற்றும் கூடுதல் பேராசிரியர் ஒருவரும், உதவிப் பேராசிரியர்கள் 5 பேர்களும் பணியாற்றுகின்றார்கள். சென்னையிலே இதுபோன்ற நெருக்கடிகள் அதிகம் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஸ்டாலின் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதற்கு ஏற்ப, அந்தத் தொகுதியிலே இருக்கிற ராயப்பேட்டா மருத்துவ மனையிலே பிண பரிசோதனையிலே சில முறைகள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே அந்த மருத்துவமனையிலே நெருக்கடிகள் குறைவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. காலத்தை உயர்த்துவது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இது இரவு நேரத்திலேயே செய்யலாம் என்று கூட முன்பு பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் திரு. சி. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இயக்குநர் அவர்களிடம் இது குறித்து பேசியபோது இரவு நேரத்திலே பிண பரிசோதனை செய்யப்படுகின்றபோது ரத்தத்

1990 ஏப்ரல் 6] [டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி]

தினுடைய கலர்கள் எல்லாம் சரியாகத் தெரியாது என்று குறிப்பிட்டதன் விளைவாக, விளக்கு வெளிச்சத்திலே தெரிய முடியாது என்றும், இரவில் செய்யக்கூடாது என்றும் நீதிமன்றத்திலே இருந்து பழைய தீர்ப்புகள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அதை செய்ய முடியாது என்ற சந்தர்ப்பங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

10-25 மணி

இருந்தாலும் இரவு நேரத்திலும் அதுகுறித்து செய்ய முடியுமா என்பதை மேலும் அவர்களை விசாரிக்குமாறு, ஆராயுமாறு சொல்லியிருக்கிறேன். அதுகுறித்து மருத்துவர்களின் அறிக்கை வந்த பிறகு காலத்தைக் கூட்டுவது பற்றிய முயற்சியை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுக் கணக்குக் குழுவின் அறிக்கைகளை அளித்தல். திரு. சி. கோவிந்தராஜன்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சி. கோவிந்தராஜன். முடிக்கட்டும்.

5. அறிக்கை அளித்தல்

பொதுக் கணக்குக் குழு

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான பொதுக் கணக்குக் குழுவின் 38-வது ஒன்பதாவது சட்டமன்றப் பேரவை அறிக்கையை தலைவரின் சார்பாக பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

3. தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) வினா நேரம் முடிவுற்ற பின் சில பொதுப் பிரச்சினைகளை எழுப்புவது குறித்த நடைமுறைகள்—தொடர்ச்சி.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு முறைகேடு என்ற முறையில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த 14 மாத காலமாக இந்த அவையிலே கேள்வி நேரம் முடிந்த பிறகு,

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்] [1990 ஏப்ரல்]

சில முக்கியமான பிரச்சினைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் சுவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதற்கு விளக்கம் தருவதற்கான 'சீரோ அவர்' நேரம் இல்லாத நேரத்தில் தான் வாய்ப்பு அளிப்பீர்கள். இந்தச் சபையில் நடந்திருக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் அல்லது சிலரால் கையாளப்பட்ட உத்திகள் காரணமாக அதை நிரந்தரமாக மறுப்பது என்ற நிலைக்கு போய்விடக்கூடாது. ஆகவே, தங்களுடைய அனுமதியோடு அவையினுடைய மரபையும், கண்ணியத்தையும் காக்கக்கூடிய முறையிலே மக்களுடைய முக்கியமான சில பிரச்சினைகளை எழுப்பக்கூடிய முறையிலே இந்த 'சீரோ அவர்' என்பதற்கான நடைமுறையை மீண்டும் கடைப்பிடிக்குமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிற இந்தப் பிரச்சினை பலமுறை எண்ணிப் பார்க்கப்பட்டது. 'சீரோ அவர்' என்று சொல்லப்படுவது சட்டமன்ற விதிகளிலே இடம் பெறாத ஒன்று. "இடம் பெறாதது" என்ற அர்த்தத்தில் தான் "சீரோ" வருகிறது. "சீரோ" இடம் அளிக்கப்படாதது என்ற பொருளில்தான் 'சீரோ அவர்' எனப்படுகிறது. ஆனால் நடைமுறையில், சில நேரங்களில் பாராளுமன்றத்தில் அப்படி எழுப்பப்படுகிற பழக்கம் ஏற்பட்டது. அது இங்கேயும் இடம் பெறத் தொடங்கியது. ஆனால், அமைச்சர்கள் விடை அளிக்கும் பழக்கம் பாராளுமன்றத்தில் இல்லை. பாராளுமன்றத்தில் விடை அளிப்பதில்லை. இங்கே அப்படி விடை அளிக்காமல் ஒரு பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டால்—தெளிவு இல்லாத நிலைமை ஏற்படும் என்பதால் விடையும் அளிக்கப்பட்டது. அப்படி விடை அளிக்காத நிலைமை ஏற்கப்பட்டால் சில கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் சொல்லும்போது—அப்படியே அது உண்மை நிலைபோல் ஆகிவிடும். அதன் விளைவாக "சீரோ அவர்" என்றும் இல்லாத நேரம் என்பது 'நேரம் கெட்ட நேரம்' என்றும் ஆகிவிடுகிறது. எனவே, நேரம் கெட்ட நேரமாக ஆகாமல், தேவைக்கு ஏற்ப, நிலைமைக்கு ஏற்ப, சபாநாயகர் அவ்வப்போது முடிவு செய்வது தவிர வேறு வழி கிடையாது.

6. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்—தொடர்கி.

(அ) கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும், துணித் தொழிலும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் ;

“மானியக் கோரிக்கை எண் 26 - கைத்தறியும், துணித் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 43,88,43,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1990 ஏப்ரல் 6]

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவும், 1981 ஆம் ஆண்டு கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவது குறித்தும், இச்சட்டத்திலிருந்து கைத்தறி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அளித் துள்ளிவிடலுக்கு குறித்தும் விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 43,88,43,000இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்புற வளர்ச்சி

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,13,58,31,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாகை நகரத்தை நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க் கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 1,13,58,31,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை களும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால், கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி பற்றிய மானியக் குறிப்புகள் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவைகளை எல்லாம் படித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னபிறகு, தேவைப்பட்டால் என்னுடைய பதிலுரையில் விளக்கங்களைச் சொல்வதாகக் கூறி, இந்த மானியக் குறிப்புகளைச் சட்ட

[திரு. ச. தங்கவேலு]

[1990 ஏப்ரல் 6]

மன்றப் பதிவேட்டிலே பதிந்து** கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன், 10-30 மணி.

*திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே முன் வைக்க விரும்புகிறேன். 30 இலட்சம் பேர் இந்தத் தொழிலை நம்பி வாழக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதென்ற அடிப்படையிலே இந்தத் தொழிலுக்கு இந்த அரசு அதிகமான ஊக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு வந்திருப்பதை உண்மையிலேயே நான் வரவேற்கிறேன். தள்ளுபடி காலத்தை 90 நாட்களாக நீடித்திருப்பதும், அதற்கு 27 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதும், அதைப்போல நெசவாளர்களுக்குக் காப்புறுதித் தொகை 3,000-லிருந்து 10,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டு இருப்பதும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒன்றுதான். அதுமட்டுமல்ல. 5 கோடி ரூபாய் செலவில் 2,000 நெசவாளர்களுக்கு தறிக் கூடத்துடன் கூடிய வீடுகள் கட்டித்தர திட்டமிட்டிருப்பதும் நல்லதுதான். இது யானைப் பசிக்கு சோளப் பொறி போடுவது போல இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 4 லட்சத்து 27 ஆயிரம் தறிகள் இருக்கும்போது 2,000 தறிக் கூடங்கள் கொண்ட வீடுகள் என்பதை இன்னும் அதிகமாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.

7. அறிவிப்பு.

அவை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும்போது அமைச்சர்களிடம் உறுப்பினர்கள் சென்று பேசுவது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களைப் பார்ப்பது என்றால் அவர்களுக்கு என்று தனி அறைகள் இருக்கின்றன. துறைகளும் இருக்கின்றன. தேவைப்படுகிற போது அவர்களை அறைகளிலேயே சந்திப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்போது, இப்படி அவையிலே ஒருவர் பேச எழுந்தவுடன், இது ஒரு “Zero hour” போல நடக்கிறது. உறுப்பினர்கள் அதைத் தவிர்த்தால்தான் இந்த அவையை அமைதியாகக் கொண்டு செலுத்த முடியும். பேசுகின்ற உறுப்பினரும் தன்னுடைய பேச்சை ஆழமாகவும்,

**பக்கங்கள் 352 முதல் 403 முடிய இணைப்புகளாக அச்சிடப்பெய்தியுள்ளன.

1990 ஏப்ரல் 6]

[பேரவைத் தலைவர்]

அழுத்தமாகவும் இந்த அவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அதனுடைய பயனும் முழுமையாகக் கிடைக்கும். இது எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் பொருந்தும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவரவர்களே, தங்களுடைய கருத்து முற்றிலும் ஏற்புடையது. ஆனால் எங்களுடைய குறை என்னவென்றால் எங்களுக்கென்று ஒய்வு எடுப்பதற்கு எந்த அறையும் இல்லை. இருந்த அறையையும் வேறு ஒருவர் எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். எங்கே உட்காருவது என்றே தெரியவில்லை. அனாதைகளாக, எங்கெங்கே இடம் இருக்கிறதோ அங்கேதான் உட்காருகிறோம். எனவே அதற்கு ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாட்டை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் செய்தால் நன்றி உடையவர்களாக இருப்போம். அமைச்சர்களும், உறுப்பினர்களும் கூட கலந்துரையாடல் செய்வதற்கு பார்லிமெண்டில் உள்ளதுபோல, ஒரு சென்ட்ரல் ஹால் போல ஏற்பாடு செய்தால், அது மிகப் பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதைத் தாங்கள் அருள்கூர்ந்து செய்யவேண்டும். அதற்குப் பிறகு இந்தக் குறை இராது என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்து நூற்றுக்கு நூற்றைம்பது விழுக்காடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கண்டிப்பாக அதற்கான தக்க ஏற்பாடுகளை நான் செய்வேன். உங்களுடைய முழு வாய்ப்புகளுக்கு ஏற்ப உதவி செய்வதற்காகத்தான் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் இங்கே இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

6. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும், துணித் தொழிலும்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப்புற வளர்ச்சி—தொடர்ச்சி.

திரு. கி. கோவிந்தராஜன் : தலைவரவர்களே, எனக்கு பதினைந்து நிமிடங்கள் அளித்தீர்கள். அதில் 3 நிமிடங்கள் தலையீடுகளினால் போய்விட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த மூன்றையும், தள்ளுபடி செய்து விடுகிறோம். தள்ளுபடிக்குக் காரணம் இது கைத்தறித் துறை என்பதால். (கிரிப்பு).

[1990 ஏப்ரல் 6]

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : கடந்த ஆண்டு, 15,000 தறிகள் ஆண்டுதோறும் கூட்டுறவுத் துறையில் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு கொள்கைக் குறிப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது, அந்த இலக்கையும் தாண்டி, 39,000 என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கணக்கில்தான் கோளாறு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்தது 2 லட்சத்து 58,000-த்தோடு 39 ஆயிரத்தையும் சேர்த்தால், 2 லட்சத்து 97,000 வரும். ஆனால் 2 லட்சத்து 85,000 என்று இருக்கிறது. இதில் தவறு இருக்கிறது. இதே மாதிரி வேறு சில பிழைகளும் இருக்கின்றன. அச்சப் பிழைகள் என்று கருதுகிறேன். தொழிலியல் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்று வரும் போது ஆங்கிலத்தில் 189 என்று இருக்கிறது. தமிழில் 181 என்று இருக்கிறது. ஆதிதிராவிடர்களுக்காக என்று இருப்பது ஆங்கிலத்தில் 29 என்று இருக்கிறது. தமிழில் 21 என்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிறு பிழைகளை எல்லாங்கூட திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-35 மணி

அடுத்து அன்றைக்கு இருந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். 1,665 பிரதம சங்கங்களில் 297-ல்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போர்டுகள் இருப்பதாகவும், 406-ல் நாமினேட்டட் போர்டுகளாகவும், 937 ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களால் நிர்வகிக்கப்படுவதாகவும், 25-ல் அரசு அலுவலர்கள் இருப்பதாகவும் புள்ளிவிவரம் கொடுத்து, உடனடியாக நாமினேட்டட் போர்டுகள் பூராவும் கலைக்கப்படும் என்றும், கூட்டுறவுச் சட்டத் திருத்தம் விரைவில் கொண்டு வந்து தேர்தல்கள் நடத்தப்படுமென்ற உறுதியை அளித்தார்கள். ஆனால் இதுவரை தேர்தல்கள் நடத்தப்படவில்லை. ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போர்டுகள் 297 என்று கொடுக்கப்பட்டிருந்ததுகூட கலைக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு அனைத்தும் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களின் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. அதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் என்ன என்பது குறித்து அதிகம் பேசத் தேவையில்லை. ஜனநாயகமற்ற முறையில் இவை நடக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். ஒரே ஒரு உதாரணம், காஞ்சிபுரத்தில் வரதராஜபெருமாள் கூட்டுறவுச் சொசைட்டியில் நடந்த ஒரு விஷயத்தை மட்டும் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன். அங்கு 28 இலட்சம் ரூபாய் மோசடி நடந்தது. ஆனால் அதை வெளிப்படுத்திய தொழிலாளர்கள்மீது கிரிமினல் குற்றம் சாட்டப்பட்டு வழக்கு நடைபெறக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே உடனடியாக கூட்டுறவுத் தேர்தல்களைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

அடுத்து நெசவாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி சம்பந்தமாகக் கூற விரும்புகிறேன். இது 1983-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் கொண்டுவரப்பட்டு, மே மாதத்தில் அது அமல்படுத்தப்படும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் இன்று வரை அது அமல்படுத்தப்படவில்லை. 1986-87 மற்றும் 88 காலக் கட்டங்களில் மார்க்கிஸ்ட்கள், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தி.மு.க. ஆகிய கட்சிகள் சேர்ந்து மிகப் பெரிய கிளர்ச்சி நடத்தியதன் விளைவாக 1988-ல் ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்தில் 30—6—1988-ல் ஒரு பிரிவிமினரி நோட்டிபிகேஷன் அந்தச் சட்டத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பின்னர் இந்த அரசு வந்த பிறகு 26—6—1989-ல் அதற்கு பைன்ஸ் நோட்டிபிகேஷன் கொடுக்கப்பட்டு அமல்படுத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அது இன்னமும் அமல்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் அதற்கு நேர்மாறாக கைத்தறித் துறை இயக்குநர் கூட்டுறவுத் துறையில் இந்தக் கூலிச் சட்டத்தை அமல்படுத்தினால் கைத்தறியே நசித்துவிடும் என்று சொல்லி அதை அமல்படுத்த முடியாது என்று கறாராக மறுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். 66 சதவீதத்துக்கு மேல் உள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கக் கூடிய இந்த துறையில் இந்த கூலிச் சட்டம் அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்டு, இந்த கட்சியின் ஆட்சி வந்தபிறகு கூட பைன்ஸ் நோட்டிபிகேஷன் போடப்பட்ட சட்டம். இதை வெவ்வேறு படுத்த முடியாது என்று சொன்னால், தனியார் துறையில் இதை எப்படி அமல்படுத்த முடியும்? எனவே இது வேலியே பயிரை மேயக் கூடிய கதையாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்திலே சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், இந்த வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ஆம் தேதியன்று நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கோவையிலே சித்திராவில் ஒரு பங்ஷனில் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள்.

‘To the demand for increasing wages for handloom weavers in the co-operative, he said, that the official committee would be constituted in every district to study the demand.’

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அதிகாரிகளைக் கொண்ட குழு போடப்பட்டு அந்த டிமான்ட் பற்றி ஸ்டடி பண்ணுவதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். அது அன்றைக்கு இந்து பத்திரிகையிலே வெளி வந்து இருக்கிறது. நான் சொல்கிறேன், இது டிமான்ட் அல்ல. இது ஒரு சட்டம். இதை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் போராடிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்காக இயக்கங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அனைத்துச் சங்கங்களையும் சேர்ந்தவர்களும் இதைக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைப் பரிசீலிக்க

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1990 ஏப்ரல் 6]

வேண்டிய தேவையே இல்லை. உடனடியாக குறைந்த பட்சக் கூலிச் சட்டம் அமலுக்கு வர வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் இடையிலே இப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சிகளைப் பார்த்த உடனே அரசாங்கம் 10 சதவீதம் உயர்த்திக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு அறிவிப்புச் செய்தது. அந்த 10 சதவீதத்தை உயர்த்திக் கொடுக்காத காரணத்தினால் தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கை மாவட்டம் காஞ்சிபுரம், ஆகிய இடங்களில் மிகப் பெரிய கிளர்ச்சிகளை நடத்தியபோது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தலையிட்ட பிறகு தான் ஒரு சில இடங்களில் அந்த 10 சதவீதம் கூலி உயர்வுச் சட்டம் அமலாகக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. இருப்பினும் அச்சட்டம் பூராவும் எல்லா இடங்களிலும் அமலாக்கப்படாத சூழ்நிலை இருக்கிறது.

தொழிற்சாலைச் சட்டங்கள் தமிழகத்தில்தான் நேர்த்தியாகச் செயல்படுகிறது என்று கடந்த மார்ச் 28-ஆம் தேதி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிய போது, மற்ற மாநிலங்களை விட இங்கே தான் நேர்த்தியாகச் செயல்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இப்படித்தான் செயல்படுகிறதா என்று கேட்கக் கூடிய நிலைமையில் இந்தச் சட்டங்கள் பூராவும் இருக்கும் காட்சியைப் பார்க்க முடிகிறது. கைத்தறி தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு விதி விலக்கு அளித்து இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு என்ன கூறினார்கள் என்று சொன்னால், அதிகாரிகள் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறார்கள் என்று தான் கூறினார்கள். ஆனால் நூற்றுக்கு 70 சதவீதம் அந்தக் கூட்டுறவு தொழிலில் இருக்கக் கூடிய நெசவாளர்களுக்கு தொழிலாளர் நலச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு கொடுத்து விட்ட பிறகு எப்படி அது அமுலாகும்? மற்றவர்கள் அதை எப்படி அமல் படுத்துவார்கள்? இப்படிப்பட்ட விதி விலக்கு கூடாது என்று சொல்லி தொ.மு.ச., சி.ஐ.டி.யூ., ஏ.ஐ.டி.யு.சி., போன்ற தொழிற் சங்கங்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து இயக்கங்களை நடத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

10-40 மணி

அடுத்து நூற்பாலைகள் குறித்து சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டு ஒன்றைத் தவிர அனைத்து ஆலைகளிலும் நஷ்டம் என்று கூறப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 2-ஐத் தவிர 16 ஆலைகளில் லாபம் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த நூற்பாலைகளில் எல்லாம் சர்வீஸ் கண்டிஷன் யூனிபார்மாக இருக்க வேண்டும். லீவு வசதிகள், கேன்டின் வசதிகள் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு மெய்ன்டினன்ஸுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். கடந்த காலங்களில்

1990 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

இப்படிப்பட்ட நூற்பாலைகளில் நஷ்டம் வந்தது. அதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் தனியார் துறையில் இருக்கும் ஆலைகளில் கொள்ளை லாபம் கிடைத்து இருக்கிறது. இந்த நஷ்டத்திற்கு அடிப்படையான காரணம், இது பூராவும் மிஸ்மேனேஜ்மெண்டுதான் என்பதை நான் இந்தச் சமயத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பருத்தி விலை, சன்ன இழை பருத்தி ஒரு குவிண்டாலுக்கு விலை ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வீழ்ந்திருக்கிறது. இன்னும் கூட வீழக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட நூல் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விலை வீழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஏராளமாகப் பருத்தி பேல்களை வாங்கி ஸ்டாக் செய்து விட்டால் எதிர் காலத்திலே இங்கே குறைந்த விலையில் நூல் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கூட்டுறவு மில்களை ஆரம்பித்ததன் நோக்கமே கைத்தறிக்குக் குறைந்த விலையில் நூல் கொடுப்பதற்காகத்தான், இலாபத் திற்காக அல்ல. இந்த நூற்பாலைகளை நவீன மயமாக்கப் போகிறோம் என்று அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கே கொள்கைக் குறிப்பிலேயும் கூட இருக்கிறது. அது நல்லது தான். ஆனால், அதன் பெயரால் தொழிலாளர்களின் வேலைக்கு உலை வைத்து விடாதீர்கள் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பனியன் தொழில், 1988-89-இல் 400 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டிய தொழில், இப்பொழுது 1994-க்குள் 1,000 கோடி ரூபாய் அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டுவதற்கான ஒரு திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதில் இருக்கக் கூடிய கஷ்டம் என்னவென்று சொன்னால், பனியன் செய்வதற்காக நூல்களைப் புக் செய்து விட்டு வந்தால், பம்பாயிலேயோ அல்லது மற்ற இடங்களிலேயோ அது இரண்டு மாதங்களுக்குள் உடனே நூல் விலை உயர்ந்து விடுகிறது. எனவே தான் குறைந்த பட்சம் ஆறு மாத காலத் திற்காவது அந்த நூலின் விலை உயராமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் இந்தப் பனியன் தொழிலை அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. அதே சமயத்தில் இது அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டக் கூடிய தொழில் என்பதையும் நான் இந்தச் சமயத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பட்டு. தேவையான பட்டு இங்கே கிடைப்பதில்லை. நேற்றைய தினம் கூட அதிகமான பட்டுப் பூச்சிகளை வளர்த்து, பட்டை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை அந்த துறையைச் சார்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் அறித்தார்கள். நாம் இன்றைக்கு சென்ட்ரல் சில்க் போர்டிலேயிருந்துதான்

[திரு. கி. கோவிந்தராஜன்]

[1990 ஏப்ரல் 6]

வாங்குகிறோம். கர்நாடகத்தில் அதிகமாகப் பட்டு உற்பத்தி ஆகிறது. எனவே, இங்கேயே அதிகமான பட்டைத் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். சென்ட்ரல் சிலக் போர்டிடைத்திலே நாம் அதிகமாகப் பேசி இன்னும் கொஞ்சம் கன்செஷன் அல்லது ரிபேட்டையாவது, அந்தப் பட்டுக்கு வாங்கி இந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உரிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு பட்டுத் துணிக்கு அதிகக் கிராக்கி இருக்கிறது என்பதை கோவாப்டெக்ஸ்டில் விற்பனையாவதிலிருந்தே தெரிந்து கொள்ள முடியும். காஞ்சிபுரம், ஆரணி, கும்பகோணம், திருபுவனம், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலே மோட்சுளம், சிறுவந்தாடு ஆகிய இப்படிப்பட்ட இடங்களிலே ஒரு இலட்சம் பேர் பட்டு நெசவிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல பட்டுத் துணியை அதிகமாக விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, இதைத் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்கள் இங்கேயே கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும்.

அடுத்தது ஜரிகை. காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. ஆனால் அது சரியாகச் செயல்படவில்லை. இங்கே கிட்ட கொடுத்துத்தான் ஜரிகையைக் கொண்டு வருகிறார்கள். சூரத்திலேயிருந்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. காஞ்சிபுரத்திலுள்ள அந்தத் தொழிலை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தது நல்ல சாயம். டை தயாரிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து இந்தக் கைத்தறித் தொழிலை அதிகமாக விருத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகர்ப்புற வளர்ச்சி மானியத்தின் மீது சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கு அன்றைக்குக் கூட கூறியிருக்கிறேன். பல நகரங்களில் ஏராளமான அரிசனக் காலனிகள் இருக்கின்றன. ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் திட்டத்தை நகர்ப்புறங்களுக்குக் கொண்டு வரும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

லே அவுட்டை அப்ரூவ் செய்யாமல் விற்று விடுகிறார்கள். ஜனங்களும் வாங்கி விடுகிறார்கள். அப்படி வாங்கியவர்கள் பிறகு வீடு கட்ட முடியாமல்—அதிலும் குறிப்பாக மத்திய தரப் பகுதியினர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். லே அவுட்களுக்கு உடனடியாக அப்ரூவல் கொடுக்க டைரக்டர் ஆப் டவுன் பிளானிங், எம்.எம்.டி.ஏ., ஆகியோர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பத்து வருஷங்கள் ஆகிவிட்டால் அரசே அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், 1-1-1989 வரையுள்ள அன் அப்ரூவ்ட் லே அவுட்களை அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும்

1990 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

என்று அரசு கடந்த ஆண்டு கூறியுள்ளது. ஆனால் அப்படி எடுக்கவில்லை. மேலும் அன் அப்ரூவ்ட் லே அவுட்தான் வளர்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நகர்ப்புறங்களில் ரோடு போடுவதற்கு உலக வங்கி கடனுதவி செய்கிறது. அதையும் பெற்றுக் கொண்டு, டெவலப்மென்ட் சார்ஜ் என்ற பெயரில் மக்களிடம் வசூலிப்பது ஏன்? இது சரியல்ல.

நகர்ப்புறங்களில் நவீன கழிப்பறை கட்டுவதற்கு அதிக மானியம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு மூலம் பலயிடங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டு வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு இதுவரையில் முடியாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை பல இடங்களிலும் இருக்கின்றன.

10-45 மணி.

பல்வேறு நகரங்களில் இருக்கிறது. ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டிற்கு இந்த வேலைகளை விடும்போது அவர்கள் கான்ட்ராக்டர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இடத்தில் மட்டும் கான்ட்ராக்டர்கள் தனியாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் காலம் கடத்தப்படுகிறது. இவைகளில் எல்லாம் தலையிட்டு, இப்படிப்பட்ட இடங்களில், வேலை பாதி முடிந்திருக்கிற இடங்களில், கட்டப்பட்டதும் பாழாகி விடும் என்பதால், அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால், அவற்றை முதலில் எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் நகர் மேம்பாடு பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருப்பூர் பனியனைப் பற்றி ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். 1994 ஆம் ஆண்டிற்குள் 1,000 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணி ஈட்டக் கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். அங்கே அடிப்படை வசதிகள் ஒன்றும் கிடையாது. ஆறு ஏற்றுமதி மையங்களுக்கு மத்திய அரசு இது வரையில் அந்த நகரங்களை வலுப்படுத்துவதற்கு, அபிவிருத்தி செய்வதற்கு 200 கோடி ரூபாய் செலவழித்து இருக்கிறது. ஆனால் திருப்பூருக்கு அல்ல. இப்படி முக்கியமான ஏற்றுமதி கேந்திரமாக இருக்கிற திருப்பூர் நகரத்தை மத்திய அரசு மானியம் மூலமும், மாநில அரசு மானியம் கொடுத்தும் வளர்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சாரம், பாதைகள், பாதாள சாக்கடை, குடிநீர்-வடிகால் வசதி போன்ற இவைகளை எல்லாம் செய்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் போட்டிருக்கிற இலக்குப்படி 1,000 கோடி ரூபாய் அன்னியச் செலாவணி ஈட்டக் கூடிய திருப்பூர் நகரத்திற்கு அந்த வருவாயிலிருந்து மத்திய அரசு மானியம் கொடுப்பது சுலபமாக இருக்கும். நாட்டில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதில் ஆறில் ஒரு பகுதி, இன்னும் சொல்லப் போனால் ஐந்தில் ஒரு பகுதி என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு அந்த நகரம் வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1990 ஏப்ரல் 6]

சென்னை மாநகரில் போக்குவரத்து மேம்பாட்டிற்கு 12 கோடி ரூபாய் செலவில் 17½ கிலோ மீட்டர் தூர உள்வட்ட சாலை அமைக்க 1976 ஆம் ஆண்டில் வேலை துவங்கப்பட்டது. இன்று வரையில் அந்த வேலை 14 ஆண்டுகள் ஆகியும் நடைபெறாமல் உள்ளது என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இதை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துரித ரெயில் திட்டம் 1983 ஆம் ஆண்டில் ஒப்புதல் அளிக்கப் பட்ட திட்டம். அந்தத் திட்டத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதி கூட இன்னும் முடிவு பெறவில்லை. 125 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் இந்தத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு போதுமான நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து தரவில்லை. இந்தத் திட்டத்திற்கு அதிக ஒதுக்கீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரி, அங்கேயிருந்து பெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு மற்றும் நடுத்தர நகரங்களை ஒருங்கிணைத்து வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் போடப்பட்டிருந்தாலும், நடைமுறையில் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சித் திட்டத்தை ஒருங்கிணைத்து செயல்படுத்துகிற அளவிற்கு எல்லா நகரங்களிலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். திட்டம் திட்டமாக இருக்கிறதே தவிர பல்வேறு நகரங்களில் இது நடைபெறுவது இல்லை. நான் நெல்லிக்குப்பம் பற்றியே கூற முடியும். அந்த நகரத்தில் நகர்மன்றத் தலைவராக, சேர்மனாக நான் இருக்கிறேன். இந்தத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதற்கு வேண்டிய எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கு, நிதி ஒதுக்கப்படுவதற்கு அரசாங்கத்தை நாடி வர வேண்டிய நிலைமையும், அரசாங்கம் ஐ.யூ.டி.பி. போன்ற நிறுவனங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிற நிலைமையும் இருப்பதால் இவைகளை எல்லாம் துரிதமாக முடிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குறிப்பாக ஒன்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். 24 ஆம் தேதி கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் ஒரு மறியல் போராட்டத்தை, ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்துவதற்கு தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், அரசாங்கம் போட்ட சட்டத்தை அரசாங்கமே நடைமுறைக்கு கொண்டு வர முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. கைத்தறி இயக்குநர் மறுப்பதும், அமைச்சர் அவர்கள் குழு போட்டு பரிசீலிக்கப் போகிறேன் என்று சொல்வதும், தொழிலாளர்களுக்கு மிகுந்த அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியிருக்கிற காரணத்தால், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, பேசக் கிடைத்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 6]

3. தகவல் கோரல்.

(ஆ) வினா நேரம் முடிவுற்ற பின் சில பொதுப் பிரச்சினைகளை எழுப்புவது குறித்த நடைமுறைகள்—தொடர்ச்சி.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இப்போது நமது அவையில் இருக்கிற பிரதான எதிர்க் கட்சிகளாகிய இரண்டு கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் வெளி நடப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். நான் உள்ளே வரும் போது அவர்கள் வெளியே சென்றார்கள். கேட்ட போது பேரவைத் தலைவர் ஒரு விஷயத்தையும் அவையில் பேசுவதற்குக் கூட அனுமதிக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஜீரோ அவரிலே கூட சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு அனுமதியளிக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னாலே சில பிரிவிலேஜ் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருந்தோம். வரும்போதெல்லாம் அவையில் கேட்டால், வீட்டிலே வைத்து விட்டு வந்து விட்டேன், கொண்டு வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்ப அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். வேறு பல பத்திரிகைகளில் வந்த உடனே..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வளாகத்தில் கேட்டதை எல்லாம் இங்கே சொல்லாதீர்கள். இந்த அவையில் உரிமை மீறல் ஏதாவது இருந்தால் அதைச் சொல்லுங்கள். அறையில் பேச வேண்டியதை எல்லாம் இங்கே பேசாதீர்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, அவையிலே உறுப்பினர்களுக்கு சில விஷயங்களை கிளப்புவதற்கும், சொல்வதற்கும் அனுமதி அளிப்பது இது வரையில் முறையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஜீரோ அவரில் பிரச்சினையை கிளப்புவதற்கு

10.50 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது நீங்கள் அவையில் இருந்தீர்களா? (குறுக்கீடு). ஒரு சிறிய கேள்வி. பேரவை முன்னவர் பேசுகிறபோது, நீங்கள் இந்த அவையிலே இருந்தீர்களா என்று கேட்டேன். இல்லாததால்தான் நீங்கள் மறுபடியும் அதைப்பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். இதுபற்றி ஏற்கெனவே இரண்டு பேர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பி அதன் தொடர்பாக அவை முன்னவர் அவர்கள் சொல்லியாகிவிட்டது, நானும் சொல்லியாகிவிட்டது. தயவு செய்து, ஏற்கெனவே இருக்கிற அவைக் குறிப்பை மீண்டும் படித்துப் பார்த்து விட்டு பிறகு கேளுங்கள். ஏற்கெனவே பேசியாகிவிட்டது அதைப்பற்றி. நீங்கள் அவைக்கு பின்னாலே வந்துவிட்டு, பிறகு அதையே திருப்பிப் பேசுவது என்பது முறையாக இருக்காது.

[1990 ஏப்ரல் 6]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னாலே இந்த அவையிலே உள்ள ஒரு முறை எப்படி இருந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், ஜீரோ ஹவரிலே கிளப்புக்கிற விஷயங்களை தங்களுடைய அறையிலே வந்து தனியாகக் கேட்டு அனுமதி அளித்த பிறகு தான் கிளப்புக்கிற வழக்கம் இது வரையில் இல்லை, எனக்குத் தெரிந்த மட்டிலே தாங்கள் தலைவராக வந்த பிறகு தான் இந்த நடைமுறை இருக்கிறதே தவிர

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சுவனிக்க வேண்டும். இது தொடர்பாக ஏற்கனவே இரண்டு பேர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பி, நானே தீர்ப்புச் சொல்லி, அவை முன்னவர் அவர்களும் விளக்கம் சொல்லிவிட்டார்கள். நீங்கள் இப்போது அவைக்கு வந்ததினாலே, மறுபடியும் இதைப்பற்றிக் கிளப்புக்கிறீர்கள், எனவே அது முறையாக இருக்காது. நாம் இதைப்பற்றி மறுபடியும் அறையிலே பேசுவோம். பிறகு முடிவு எடுப்போம்.

6. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்
—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 26—கைத்தறியும் துணித்தொழிலும்
—தொடர்ச்சி.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப்புற வளர்ச்சி—தொடர்ச்சி.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் 26-வது மானியக் கோரிக்கையாகிய கைத்தறி மற்றும் துணி நூல் துறையின்கீழ் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தக் கைத்தறிக் தொழில் தமிழகத்தில் வேளாண்மைக்கு ஒப்ப மிகப் பழமையான, தொன்மையான தொழிலாக நாம் குறிப்பிடலாம். கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவிற்கு அகற்றியிருக்கக்கூடிய தொழில் கைத்தறித் தொழிலாகும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

ஆனால் கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில், அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த போது சிலருடைய சுயநலத்தின் காரணமாக இந்தத் துறை நலிவு அடைந்த ஒரு துறையாக ஆகியிருக்கிற நிலைமையை இன்றைய தினம் நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. கடந்த காலத்தில் செய்த முறைகேடுகள் எல்லாம், இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு, பல்வேறு முற்போக்குத் திட்டங்களின் வாயிலாக, மீண்டும் இன்றைய தினம்